

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **J. V.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3 To 129/2008, zo dňa 9. apríla 2009 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr.por. dovolanie obvineného **J. V. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol odvolania obžalovaného **J. V.** a okresného prokurátora, podaných proti rozsudku Okresného súdu v Ružomberku sp. zn. 6T 5/2005 zo dňa 31. marca 2008, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 16. októbra 2003 o 15. 25 hod. v R. na ul. N. M.R.Š. ako vodič vykonával súbežnú jazdu v ľavom jazdnom pruhu na nákladnom motorovom vozidle zn. Volvo, evidenčné číslo B. s návesom evidenčné číslo B. po ceste č. I/18 v smere od L. M. do R., pričom v kilometri 520,00 v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke prešiel s vozidlom do pravého jazdného pruhu, kde cca 1,0 metra vpravo od stredovej čiary narazil pravou prednou časťou vozidla do ľavého boku osobného motorového vozidla Škoda Octavia, evidenčné číslo B., ktoré viedol P.K., nar. X. a následne smeroval súpravu do ľavého jazdného pruhu, pričom v dôsledku zrážky vozidlo Škoda Octavia prešlo do proti smeru a v protismernom jazdnom pruhu zadnou časťou narazilo do oproti idúceho vozidla zn. Fiat Regata, evidenčné číslo R., jazdiaceho v ľavom jazdnom

pruhu v smere od Ružomberka na L. M. a ktoré viedol Ing. Ľ. M., nar. X., ktorý pri zrážke utrpel otras mozgu, pomliaždenie hrudníka, zlomeninu VII. rebra, nalomenie III.-IV rebra a zlomeninu IV. záprstnej kosti pravej ruky, ktoré zranenia podľa znalca z odboru zdravotníctva – chirurgie ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života, ako aj si vyžiadali práceneschopnosť na dobu 10 týždňov.

Za to mu bol uložený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, pričom výkon trestu mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienene odložený na skúšobnú dobu dva roky .

Obvinený J. V. podal prostredníctvom obhajcu dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený predovšetkým vyjadril názor, že zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví sa necíti byť vinným. Odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Ružomberku považuje za neobjektívny, pretože bol vyneseneý na základe nedostatočne vykonaného dokazovania, resp. na základe nesprávneho a nedostatočného hodnotenia vo veci vykonaných dôkazov. Poukázal na skutočnosť, že vo veci boli vypracované tri znalecké posudky, závery ktorých sú vo viacerých častiach v rozpore s výpoveďami účastníkov dopravnej nehody, pričom vo veci konajúce súdy sa týmito rozpormi náležite nevysporiadali.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený sa značne obširne zaoberal (v bodoch 1 až 22) analýzou nehodového deja, pričom namietal najmä závery znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva technickej univerzity v Žiline. Uviedol, že súdy neakceptovali námietky súvisiace so znalcom pri počítačovej simulácii nehodového deja použitým motorového vozidla typu Combi namiesto typu Sedan. V tejto súvislosti poukázal na rozdielne technické parametre vozidiel a vyjadril názor, že závery znaleckého posudku nepovažuje preto za objektívne.

Súdy sa, podľa jeho názoru, dostatočne nezaoberali radom skutkových okolností predmetnej dopravnej nehody, najmä otázkami poradia a dôležitosti troch postupných nárazov

do osobného motorového vozidla v súvislosti s vypočítanými rýchlosťami účastných vozidiel, zistením presného miesta nárazu kamióna, vysvetlením, ktorý z nárazov spôsobil neovládateľnosť vozidla zn. Škoda Octavia, hodnotením funkčnosti brzd, výstražných znamení čistota a priehľadnosť čelných skiel, spätných zrkadiel na oboch vozidlách, profilom vozovky v teréne, ani druhým kamiónom jazdiacim pred osobným vozidlom, hodnotením hmotnosti oboch kamiónov ani vybavenosťou návesov, ako ani hodnotením drecích stôp po pneumatikách ani vecných stôp, ktoré sa nachádzali na mieste nehody.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda dôvodil dovolateľ argumentáciou založenou prevažne na tvrdení, že krajský súd vykonané dôkazy nevyhodnotil správne a v tejto súvislosti sa zaoberal rozborom najmä znaleckých záverov. Vyjadril názor, že Okresný súd v Ružomberku a ani Krajský súd v Žiline sa vo svojich rozhodnutiach s výsledkami dokazovania riadne nevysporiadali a na základe toho vyvodil nesprávne skutkové závery.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline ako aj odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Ružomberku zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresná prokurátorka v Ružomberku vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného v podstate uviedla, že rozsudok Okresného súdu v Ružomberku považuje za zákonný a podľa jej názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené. Preto navrhla aby dovolací súd dovolanie obvineného J. V. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie J. V. a okresného prokurátora zamietnuté .

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. .K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde v Ružomberku, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por. .

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený dovolacími námietkami spochybňuje rozsah i správnosť vykonaného vyšetrovania predmetnej dopravnej nehody najmä, správnosť a úplnosť znaleckého dokazovania. Rovnako namietal aj ustálené skutkové okolnosti dopravnej nehody a v tejto súvislosti poukázal na nedostatočné hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany okresného a krajského súdu a domáha sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že predmetnú dopravnú nehodu nezavinil a jej vzniku nemohol zabrániť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd preskúmal či v predmetnom prípade je napadnuté rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti , ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty .

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení

nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr.por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného J. V. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr.por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. V. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 16. septembra 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová